

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛІТАРИ ВСІХ КРАЇВ, ЄДИНАТЕ СЯ!

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

CORNER FRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

РІК IV.

Ч. 2.

СУБОТА, 7. СІЧНЯ 1922.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, JANUARY 7th, 1922.

No. 2.

VOL. IV.

Новинки.

ДО КАНАДИ ПРИДЕ НЕЗАДОВОГО СОВІТЬСЬКОГО ТОРГОВЕЛЬНА МІСІЯ.

Між Канадою і Росією відновляють ся переговори в справі навізання торгівлі.

ЛОНДОН, 2. січня. — За кілька днів відбуде ся тут між російським представником Леонідом Красіним і канадійськими представниками конференція в цілях вчасного розпочаття переговорів в справі підняття російсько-канадійської торгівлі. Виглядає, що російська делегація чекала лише, коли нове канадійське правительство перебере владу, і тепер, коли се вже стало ся, російська місія виїде до Канади в протязі двох тижнів.

Кілька тижнів тому назад совітська делегація дістала від Банку Англії кредит на 180.000 фунтів штерлінгів золотом на закупню текстильних виробів.

Німеччина почала торговельні зносини з Росією.

ЛОНДОН, 4. січня. — Берлінська депеша до лондонського "Таймсу" каже, що представник російського правительства, який находит ся тепер на німецькій Горішній Шеску в цілях навізання зносин з фабрикантами, вже закупив значну кількість заліза. Закуплене залізо буде вислане з Лібеку через Реваль і буде плачене чеками на американські банки.

Представник Совітів прибуде до Америки в справі закупня збіжжя.

ВАШІНГТОН, 29. грудня. — Секретар Гувер сказав сьогодні, що совітському правительству дано дозвіл вислати представника до Злучених Держав, щоб наглядати над видатком \$10,000,000 з фондів буржуазного царського російського скарбу для закупня збіжжя для голодуючих жителів Росії.

Совітське правительство сповіщено, що се буде однією діяльністю, якою може займатися ся його представник в Америці.

ЗАКІНЧЕНЕ IX. ВСЕРОСІЙСЬКОГО ЗІЗДУ СОВІТІВ.

I. Калінін поновно обраний головою Ради Народних Комісарів.

РИГА, 1. січня. — IX. Все-російський Зізд Совітів закінчив ся в середу 28. грудня. Перед закриттям Зізду відбув ся вибір членів Все-російського Центрального Виконавчого Комітету.

Предсідателем Виконкому вибрано знову I. Калініна, а заступниками предсідателя Рикова і Цюрупу.

На першій засіданні, нововибраного Виконкому Леніна вибрано предсідателем Ради Народних Комісарів.

IX. Зізд Совітів одобрив новий курс сов. правительства.

МОСКВА. — Дев'ятий Все-російський Зізд Совітів одобрив нову економічну політику правительства, засновану на зідді преієром Леніном в його звіті з діяльності Ради Народних Комісарів.

ЩО КАЖЕ ТРОЦЬКИЙ ПРО ЧЕРВОНУ АРМІЮ.

Тепершня сила Червоної Армії є конечна для оборони робітничої республіки перед новими нападами.

МОСКВА, 30. грудня. — У своїй тригодинній промові, виголошеній на вчорашнім засіданні Дев'ятого Все-російського Зізду Совітів, Троцький заявив, що Червона Армія і флот, які числять під теперішню пору 1,595,000 жовнірів, не можуть бути зменшені, але навпаки, вони мусять вправляти ся, щоб бути готовими на весну і літо на случай, коли би зарганічні вороги хотіли перевести свої плани і розпочали напад на робітничу республіку.

Троцький оплесками нагороджено Троцького, коли він, говорючи про найновіший напад білогвардійських банд на Далекім Сході, заявив:

"Безглузді імперіалістичні звіри-хижакі мусять дізнати ся, що крім чотирох держав, які щойно заключили угоду між собою, існує ще п'ята — Східна Росія і Червона Армія".

Троцький заявив відтак, що білогвардійські війська заняли Хабаровск (на Сибірі) при допомозі японських багнетів.

"Сей факт, що японська інвазія слідувала після підписання чотиро-державного договору у Вашингтоні, вказує на імперіалістичний характер цілої Вашингтонської конференції", — говорив далше Троцький. "Чи можемо ми тепер забрати свої війська з Далекого Сходу? Ні! Нам приходить ся жалувати, що іх там є замало. Та ми є певні, що небавом буде там досить червоних багнетів, щоб здержати ворога".

Троцький заявив при тім, що хоч Далекі-Східна Республіка скликавала установчі збори, то по нині се вона не вдоводила імперіалістичний світ, бо Англії, Японії і не-демократичній Америці не подобало ся, що до установчих зборів були вибрані комуністи. Відповідаючи далше на питання, чи Східна Росія конеч-но потребує армії, Троцький представив на двох великих мапах військове положення Східної Росії. Він вказав на те, як з полудня Румунія і Польща, а з півночі Фінляндія посилають контрреволюційні відділи на радянські території, щоб перешкодити радянській владі у відбудові економічного життя.

"В виду всіх тих фактів, — говорив Троцький, — ми всі хочемо мира. Але ми не зможемо його осягнути сеї зими. Ми будемо вчити ся пильно воєнній тактиці. Будемо при-готовляти ся на весну і літо, щоб нас не заскочено несподівано. Гроза кривавих епізодів не є виключена. Лучше бачити небезпеку в більших роз-мірах, чим її зменшати в своїй уяві. Ми докажемо, коли бу-демо до сего приневолені, що в 1922 р. легше буде пошири-ти чим звузити границі робіт-ничої республіки".

ка перевести також демобілізацію 1899 річника, але се залишено ізза непевних відно-син з Польшею і Румунією. Червона Армія складаєт ся під теперішню пору з 95 бригад піхоти і 49 бригад кін-ноти. Поділ армії є "правиль-ний: 66% війська фронтного. Грімкими оплесками нагоро-джено заяву Троцького, що 60% Червоної Армії станов-лять робітники і селяни, які мають небагато військового досвіду, але за те становлять найкращий революційний ма-теріал. Хоч комуністи станов-лять лише 10% офіцерів в Червоній Армії, то проте Троцький запевнив, що Червона Армія є найбільш демократи-чною армією в світі.

Оскаржують Японію за заняте білогвардійцями Хабаровска.

ВАШІНГТОН, 2. січня. — Голова місії Далекі-Східної Республіки, яка перебуває під теперішню пору у Вашингтоні, заявив, що новий напад на тер-риторію і заняте Хабаровска є ділом реакційних банд, уору-женних і зорганізованих Япо-нцями.

МІЖ ФРАНЦІЄЮ І ЯПОНИЕЮ ЗАКЛЮЧЕНО ТАЙНИЙ ДОГОВІР.

ВАШІНГТОН, 2. січня. — Надзвичайна місія Далекі-Східної Республіки, яка вже від кількох тижнів перебуває у Вашингтоні, оголосила вчера зміст телеграм і документів, які були вимінені між прави-тельствами Франції і Японії в справі повалення совітської вла-ди і загарбання контролю над Росією в свої кулі.

Документи про тайну угоду між Японією і Францією при-шли в посідане далекі-східно-го правительства за посеред-ництвом тайних агентів. Доси оголошено всім таким доку-ментам. Останній з них є да-тований дня 2. жовтня 1921. Вони вказують, що в Парижі був підписаний тайний до-гвір між Францією і Японією. Оба правительства надідали ся, що в Східній Росії устан-дуть ся викликати революцію ізза голодної кризи. Цією уго-дою було захопити владу в Росії. Японія мала взяти під свою контроль азіатську, а Франція європейську Росію.

Щоби осягнути свою ціль, Японія мала приготувати ся до оружного наступу на Сибі-рі, а Франція зорганізувати небагато військ російських реакційних армій в Європі та держати іх в поготовію, аби мати змогу перекинути іх кож-дої хвилі на російський терен. Сі війська мали бути і є ор-ганізовані в Румунії, Болгарії, Сербії, Угорщині, Чехословач-чині і Польщі.

Оголошене сеї тайної угоди викликало велике зацікавлен-ня в політичних кругах. Зовсім природно, що японське і француське правительства за-перечують правдивість доку-ментів, тим більше, що в них говориться ся також дещо про спільну політику супроти Злу-чених Держав.

Білогвардійські війська на Сибірі заняли при допомозі Япо-нів місто Хабаровск.

ВАШІНГТОН, 29. грудня. — Військові сили російського ре-акційного правительства у Владивостокі заняли місто Ха-баровск, як се доносить теле-грама з Токио, одержана вчера в департаменті загр. справ. Ся вістка вказує, що владивосто-цьке правительство розпочало при підмоці Японії воєнні опе-рації проти Далекі-Східної Республіки, яка на конферен-ції в Дайрені відказала ся бу-ла признати Японії жадані кон-десії.

Та сама телеграма подає, що війська Далекі-Східної Рес-публіки опорожнили Хабаровск ще дня 22. грудня. Далекі-Східна Республіка позістає у тісних зносинах зі Східною Росією. Забуває Хабаровска поширює контролю Японії

З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Договір між Радянською У-країною і Туреччиною.

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 2-го січня. — Переговори між пред-ставниками Туреччини і Ра-дянської України вже скінчили ся. Підписано договір, який буде предложений правитель-ством обох країв до ратифі-кації.

З української сторони пере-говори вів ген. Фрунзе, голо-ва української радянської мі-сії в Туреччині, який на днях виїжджає з Ангори на Україну.

Філі Українського Держав-ного Банку.

РИГА, 30. грудня. — Україн-ський Державний Банк отво-рив свої філії в Києві, Одесі, Катеринославі і інших біль-ших містах України.

Склад VI. Всеукраїнського Зізду Рад.

ХАРКІВ, 24. листопада. — На вчорашньому засіданні пре-зиди В.У.Ц.В.К. після доклады Наркомвнутрсправ установле-но таке число членів VI. Зізду Рад по губерніях: Київщина — 137, Харківщина — 83, По-ділля — 62, Волинь — 41, Пол-тавщина — 82, Чернігівщина — 55, Одещина — 82, Катери-нославщина — 64, Кременчу-чина — 53, Миколаївщина — 52, Запорожжя — 35, Донбас — 129, від Червоного війська — 50, разом 923.

Число населення України.

В 1920 році центральне ста-тистичне управління України почало працювати над переписом населення на Україні. Перепис закінчено в листопаді сего ро-ку. Числа не всіоди точні. По-тих губерніях, де йшла світова війна, перепис почав ся при-кінці 1920 р., а навіть з почат-ком 1921 року. На підставі зі-браних дат, на Україні живе: по містах 4,796,010 осіб, а по селах 22,281,200 осіб. Загалом населення на Радянській Украї-ні становить 27,078,210 осіб. Найбільше населення має Оде-са — 434,857 осіб, Київ 375,737, Харків 270,934, Катеринослав 164,288, Миколаїв 108,777, По-лтава 41,608, Кременчук 66,403, Запорожжя (Александрівск) 49,732, Вінниця 37,963, Черні-гів 30,190, Бахмут 23,605 осіб.

Ліквідація українських військ в Чехословаччині.

На засіданні комісії для за-кордонних справ виголосив д-р Бенеш ехпроє в справі польсько-чеського договору. Між иншим сказав він, що в договорі чеський уряд станув на становищі "desinteresse-ment" в справі Східної Гали-чини, чого наслідком буде лік-відація українських (галиць-ких) військ у Чехословаччині. Ліквідація та мусяла би бути переведена також з огляду на закордонну політику. Польща натомість буде мусяла злікві-дувати у себе польсько-мадяр-ські і інші формації.

Убийник Розі Люксембург ульній від карі.

БЕРЛІН, 30. грудня. — Вче-ра скінчила ся розправа проти поручника-офіцера Галфіна, убійника Розі Люксембург. У-бийник скривав ся через два роки, але вкінці його спіймано і віддано в руки справедливо-сти. Суд проголосив вирок, у-вільнюючи його від вини і ка-ри.

Японські капіалісти піддер-жують Меркулова.

ТОКИО. — Союз японських банкірів в Осака позичив пра-вительству Меркулова у Вла-дивостокі 5 мільйонів енів. Рівночасно — правительство Меркулова дало Японцям в застав 40 складів з ріжними товарами, находячих ся під контролю владивостокського правительства.

КОНГРЕС СХІДНИХ НАРОДІВ В ІР-КУЦКУ.

РИГА, 2. січня. — З Москви доносять, що в Іркуцку розпо-чалися дня 21. грудня наради конгресу, в якому беруть участь представники азійських наро-дів. Ініціативу до скликання конгресу східних народів дало правительство Східної Росії після того, як воно було поминене при скликанню кон-ференції, що відбуваєт ся під теперішню пору у Вашингтоні. В конференції в Іркуцку бере участь поверх 100 делегатів. На конгресі є заступлені всі азійські народи. Конгрес при-няв також між иншим резолю-цію, в якій п'янує імперіалі-стичні змагання Вашингтон-ської конференції.

Всеіндійський конгрес прого-лосив Індію республікою.

ВАШІНГТОН, 2. січня. — Всеіндійський конгрес прого-лосив Індію республікою і по-твердив оружну оборону су-проти Англії, як се доносить телеграма, яку одержав Сал-лендра Гоз, голова індійської місії в Злучених Державах.

Каблетрама з Індії звучить: "Республіка проголошена. О-ружна оборона затверджена. Бойкот поширено на одиниці. Жінки і діти забезпечені".

Проголошене індійської ре-спубліки, яка має мати харак-тер Злучених Держав Індії, відбудо ся рівночасно на двох всеіндійських конгресах індій-ських націоналістів і Магоме-тан. Оба конгреси розпочали були свої наради з початком минушого тижня в місті Аг-медабад.

Число убитих і арештованих в Індії.

ШКАГО, 27. грудня. — Д-р Н. Кришна, тугешний пре-дставник індійського націо-нального конгресу, одержав каблетраму з Калькути, в якій сказано, що британські вій-ська постріляли звиш 700 ту-бильців, 200 убили, а 20,000 арештували.

Каблетрама говорить, що спалено сотки домів. Кальку-та було сценою найбільших розрухів.

Підчас заворушення в Єгипті військо убито 5 осіб.

КАІРО, Єгипет, 1. січня. — Підчас заворушення в Фува є-гипетське військо почало стрі-ляти на товпу, наслідком чо-го 5 осіб зістало убитих а 15 ра-нених.

Зорганізоване Робітничої Пар-тії Америки.

НЮ ЙОРК, 27. грудня. — На відбувшій ся тут конфе-ренції представників радикальних робітничих організацій, яку скликав в цілях сформования Робітничої Партії Америки, ухвалено вчера конституцію партії і закінчено засідане кон-венції.

Програма нової партії на-кладає на партію обовязок працювати над зрадикалізова-нем робітничих юній, об'єдна-них в Американській Федера-ції Праці і стреміти до повале-

Соціалістична молодь Амери-ки піддержує Сов. Росію.

НЮ ЙОРК, 27. грудня. — Вчора закінчила ся тут річна конвенція Ліги Соціалістичної Молоді східних стейтів. На вчорашніх засіданні конвен-ції ухвалено резолюції, якими Ліга зобовязуєт ся подавати "безумовно моральну піддер-жку" совітському правитель-ству Росії та наклакати аме-риканське робітництво до несе-ня помічі російському наро-дові.

Рекурс в справі Сакка і Ван-зетті відкинени.

БОСТОН. — Судія Вебстер Таєр, який провадив розпра-ву проти Сакка і Ванзетті в Брейнтрі в цвітні 1920 р., від-кинув подане об'явлення, яка домогала ся поновного пере-ведення розправи. Він заявив, що докази об'явлення, на підста-ві яких вона домогаєт ся пе-реведення нової розправи, є не-достаточні.

Франція хоче мати багато під-водних лодок.

ВАШІНГТОН, 28. грудня. — Заходи в справі обмеження морських оружень дотично підводних лодок і помічних кораблів розділи ся несподі-вано сьогодні, як французькі і британські делегати на розо-ружній конференції стали го-ворити про можливість буду-чої війни між Францією і британською імперією.

Французи одержали інструк-ції від свого правительства, щоб домогали ся дозволу на будову флоту підводних ло-док, що була-б три рази біль-ша від тої, яку Франція тепер посідає, а в додатку кружля-ків, контрторпедовців та ин-ших воєнних суден до висоти 330,000 тон.

Дальші ревізії і арештовані у Львові.

В суботу, дня 10. грудня о 6 год. веч., львівська поліція найшла на школі ім. Шевчен-ка при вулиці Мохначького, де відбували ся курси вищої освіти, зголошені в своєму часі до поліції і на які був до-звіл.

З витягненими револьвера-ми і командою: "Бієте до го-гу!" — війшли поліціянти на чолі з комісаром до саль, пе-реглядали особисті докумен-ти та шукали за чимсь чи за-кимсь небезпечним.

Така сама ревізія відбула ся і в "Академічному Домі" при вул. Сувійською.

Арештовано студента Оста-па Либського, студ. Кохановського, Верганівську, Ол. По-лянську і учительку Білобра-ма та відведено іх на поліцію при вулиці Яхевича.

В неділю рано, дня 11. гру-дня, переведено цілий ряд ре-візій по українських домах, між иншими у проф. д-ра Ки-риля Студинського, д-ра Кри-пкевича, д-ра І. Брика і у бо-гачих студентів. ("Вперед.")

НОВА КНИЖКА.

Повідомиємо всіх товаришів і наших читачів, що редак-ція "У. Р. В." одержала для продажі ціну для кожного робіт-ника книжку в українській мові написану Юлієм Ліппертом п. н. Історія Культури. Книжка об'ймає 400 сторін друку, зі 112 образками, напечатана на книжковім папері. Ціна сеї книжки \$2.50. Замовлення посилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard & McGregor Sts. — Winnipeg, Man.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
 cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: St. John 1465. x

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень;
 В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
 Видає Стіваришене "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:—
UKRAINIAN LABOR NEWS
 cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непомічених в газеті рукописів не звертатись ся, хіба що дописувачь виразно зазначить, що бажає звороту своєї рукописи на случай її непомищеня та заучить поштову марку на її пересилку.

ОДНА З ТИСЯЧІ НЕ-АРАБСЬКИХ НОЧИЙ ПЕТЛЮРІАДИ.

Перед нами лежить "Доклад Ревізійної Комісії Міністру Фінансів У.Н.Р. в справі ревізії Фінансової Агенції в Німеччині за час керування нею п. Супруна, з 1. лютого 1919 р. до 30. цвітня 1920 року".

У "Вступній Записці" ревізійної комісії до того докладу читаємо:

"Наказом пана Міністра Фінансів Мартоса з дня 16. грудня 1919 року ч. 40 призначено було першу ревізійну Комісію для обрешівання діяльності Агента Міністерства Фінансів в Німеччині п. Супруна".

Ся перша комісія складала ся з наступних осіб: Скоропис-Рябуківський, голова; Фрід, П. Донц і В. Ісиченко, члени. Супрун сеї комісії до ревізії не допустив. Тоді міністер Мартос наказом з 13. марта 1920 р. звільнив Супруна з посади. Сей наказ Мартоса затвердили 8. цвітня 1920 р. члени Директорії Швець і А. Макаренко. Супрун сему наказови не підчинив ся і призначеному на його місце Ів. Мирному не передав ні справ, ні коштів, ні майна "Фінансової Агенції".

Мартос розпочав проти Супруна "цивільний процес в німецькій суді". Але Супрун перехитрив міністра фінансів Мартоса, бо коли суд опекав шафи і сейфи в "Агентурі", то вони були вже порожні.

Коли Супрун все своє діло закінчив, тоді згодив ся "на певних умовах допустити Ревізійну Комісію до переведення ревізії, про що і було складено між п. Міністром Мартосом і п. Супруном формальну угоду з дня 17. мая 1920 року... Голову і членів комісії призначено обов'язним порозумінням між міністром фінансів і п. Супруном. Головою Ревізійної Комісії призначено Ів. Мирного, членами — Е. Соковича та М. Галина".

Далше у "Вступній Записці" комісії говориться ся, що Супрун і ту комісію зигорував, найважніших книг її не передав, а на всі запити комісії відповідав жартами і кпинами. Розмір газетної статі не тільки не дозволяє нам навести головніші акти з докладу комісії, але не дозволяє навіть навести самої "Вступної Записки", хоч для читачів вона була б інтересною не тільки як документ, як факт, але сей тим, що читається її не як сухий документ, а просто як інтересний роман, або фейлетон. Але ми приступаємо до суті самого докладу ревізійної комісії.

Доклад обіймає 377 сторін 9х12 друку на машині (тайп-райтер). І се ще не кінець... "продовжене слідче"...

Але і в отриманих нами документах є багато такого, яке не силуюсь навіть самі Шехерезади. Все грошеві справи, або як ревізійна комісія їх називає — "грошеві документи". Справді документи... яких мало. Підписані вони ріжними петлюрівськими "отаманами", "міністрами", "дипломатами" з відомими вже і невідомими еще нам іменами, від Петлюри починаючи, а теперішнім редактором "Українського Голосу" Мирославом Стецишином (в "бгнотності" його секретарем "надзвичайної" в Вашингтоні) кінчаючи.

Документи, що й говорити. В них, як в зеркалі, відбивається ся ціле петлюрівське "державне будівництво", яке через помилку "патріоти" називають "державним будівництвом". Але лише нехай говорять документи самі за себе. Перше чим навести кілька цікавих цитат з згаданих документів, треба зазначити, що цілий доклад підписаний членами згаданої в горі ревізійної комісії.

В докладі зазначається ся по порядку грошеві видатки: "законні", "законно-неоформлені" і "незаконні". Послїдніх найбільше. По правді сказавши, годі дізнатись з тих документів, котрі з тих видатків є "законні", котрі "законно-неоформлені", а котрі зовсім "незаконні".

Ось ми низше наводимо дещо з рубрики "незаконних видатків" того докладу.

Валерію Бриנדзану на т. зв. "пресове бюро" у Відні видано 4. жовтня 1919 року як "аванс" 226.000 корон. 5. жовтня 1919 р. видано 1.000.000 корон. 30. грудня — 6.000 марок, 3. січня 1920 р. — 4.000 марок, 3. вересня — 234.000 марок.

"А всього видано п. Вал. Бриндзану на Інформаційне Бюро у Відні: марками — 244.000; коронами — 1.226.000".

Крім того видано тому самому Бриндзану "якіс" "лишки від справ радіостанції та транспорту майна на суму 262.000", а де чи марками чи коронами видана послїднє сума, то не сказано навіть і в докладі ревізійної комісії.

До сих видатків на "пресове бюро" у Відні ревізійна комісія робить від себе таку замітку:

"Справа сформована Пресового Бюро у Відні під керівництвом п. Вал. Бриндзана є цілком особиста справа п. Супруна. Ніякого дозволу ні звідки на се п. Супрун не мав..." і т. д. Так ніби то справді Супрунови потрібні були чийсь дозвол... Хіба Петлюра мав від когось дозвіл "будувати власну державу"?

Але менше з тим, вернемо ся до докладу.

В. Степанківський, на таке саме приватне "українське бюро" в Лозанні, отримав від Супруна: 6. листопада 1919 р. 120.088 марок, а на другий день, себто 7. листопада — 348.814 корон.

І до сего замітка комісії такого змісту:

"Робити такі видатки п. Степанківському з державних коштів п. Супрун не мав ні дозволу, ні права".

А ось видатки без "жадного дозволу і права" на "Союз українських журналістів і письменників" у Відні.

В місяцях жовтні і грудні 1919 р. і в лютому і марті 1920 р. видано для того всесхвального "союзу" марками 159.000 і коронами 50.000.

На соціал-демократичну партію видано 284.515 марок без "жадного дозволу і права".

А ось і величезна виданська "Воля" зі славнозвісним її редактором "патріотичним" погромником Писнячевським на чолі, красується ся на сторінках 218-ї і 219-ї докладу. Подіємо про видатки Писнячевському дослівно за ревізійною комісією:

"Січня 3. число 6. Видано п. Писнячевському на часопис "Воля" — 100.000 марок, на основі прохання п. Писнячевського і розпорядження Кредитової Канцелярії з дня 17. жовтня 1919 року ч. 939, з доповученем до прохання обрахунку видатків на часопис "Воля".

"В ділах Фінансової Агенції мають ся три акредитивні Міністерства Фінансів за підписом п. Мартоса на 500.000 марок + 20.000 марок + 50.000 — 570.000 марок на імя п. Писнячевського; всі вони видані в жовтні 1919 року".

Після сего міністер фінансів Мартос заборонив Супрунови видавати Писнячевському на "Волю" гроші, але: "Ревізійна Комісія стверджує, що п. Супрун видав п. Писнячевському 100.000 марок вже після того, як була ним одержана заборона сієї видати".

Отже Писнячевський отримав на свою "Волю" протягом короткого часу і тільки з одного жерела ні більше ні менше як 570.000 марок.

Чи не варто бути "патріотом"?

А ось еще одна "патріотична" індивідуальність, про яку в докладі комісії на 220-ї сторінці читаємо дослівно слїдує:

"Кидается ся в вічі — які великі кошти дощє спали ся на протязі короткого часу п. М. Ковалевському, або рїжним особам по його незаконним приписам. П. М. Ковалевський безнастанно вибрив та вибрив кошти, до майже цілковитого спустошення Фінансової Агенції, і робило ся се в той час, коли Місія Червоного Хреста і Військово-Санітарна — мусїли ліквідувати ся за браком коштів, а полонені України залишили ся без всякої допомоги і переходили на піклуванє большевиків".

Се повинні взяти на увагу ті, з яких тепер укр. чорна сотня, під покрішкою Червоного Хреста, старається збирати гроші серед України в Канаді для той самої злодійської збанкрутованої голоти по Віднях та Берлінах.

А ось на 225 сторінці докладу комісії говориться ся про те, як "відповідно наказу був. Міністра Закордонних Справ п. Темницького, по згоді з п. Супруном" видано 400.000 корон банкірови Зігмунтові Рознерови, на полоненних українських жовїрів в Італії.

Знижки тих 400.000, як камфора. Ні слуху ні духу не знайшла з них ревізійна комісія. Севрюк, як голова місії в Італії, на запит комісії відповів, що нічого про такі гроші не знає. Рознер за сі гроші ніяких-припоручених йому купити товарів для України — не купив, а також і полонених нічого не дістали і не були евакуовані. Степаненко, через якого сі гроші були передані Рознерови, заявив, що він не знає, "що стало ся з тими 400.000 корон, бо, як він каже, "особито не цікавив ся станом річий", але обїцає при нагоді спитати п. Рознера".

На 227 сторінці докладу комісії фігурує між иншими якийсь "аташе посольства в Вашингтоні" Е. Слабченко. Дня 24. жовтня 1919 року йому видано 1.000 американських доларів "на подорож до Вашингтону". Тим часом він заїхав з Коппенгага аж до Чехословацької... На тим подорож скінчила ся, а гроші пішли з димом.

Таких махінацій повно в докладі ревізійної комісії. Цїлий 337 сторін списано про такі махінації. Сипало ся грїшми на всі сторони. Видавалось на право і на ліво. Видавалось організаціям, партіям, союзам, газетам, урядовим, приватним особам і т. д. Видавалось "законно", "законно-неоформлено" і "незаконно".

Таких "дрібничок", як "выплатено на удержанє автомобіля — 93.395 марок"; "витрачено по рахункам О. Скарія і О. Крутія за ремонт автомобіля — 48.989 марок" — повно в цілї докладі. Є також "вимиїни" та "видачи" на "надзвичайну місію" в Вашингтоні, але до неї ми вернемо ся зокрема. Є документи в російській і німецькій мовах. Награблені на Україні гроші видавалось рїжним Рознерам, Рабїновичам сотками тисяч. Братам Рабїновичам заплачено за чай 8.500.000 корон. Той чай мав везти на Україну. Тим часом той чай зогинив, а представники Петлюри за невиконанє контракту, або як комісія каже, за "неустойку", доплатили еще Рабїновичам 4.000.000 марок.

А ось і бідна "республиканська капеля". Всім еще памятно, як то вона "голодна і холодна" щиро працювала, забавляючи французьку, італійську та швейцарську буржуазію в інтересі "української держави". Як то хотїли американські та канадські "патріоти" привезти її до Америки. Казали, що не має защо приїхати. Лише з одної агенції Супруна в Берліні вона отримала за свій "патріотизм" 512.000 німецькими марками і 4.005.346 австрійськими коронами.

Було за що співати "Радуй ся похваля почавська".

Оттак за "наші" будували "власну державу".

Воднєць.

РОБІТНИЧА ПАРТІЯ КАНАДИ В ВІННІПЕГУ.

Дотепер сформовано 5 відділів Робітничої Партії Канади: англійський, український, жидівський, німецький і російський.

Робота по організованню відділів Робітничої Партії Канади йде в Вінніпегу як найліпше. Дотепер організовано вже 5 відділів: англійський, український, жидівський, німецький і російський. До англійського відділу належить около 70 членів, до українського — поверх 100 членів, до жидівського — около 30 членів, до німецького — поверх 15 членів і до російського около 15 членів. Всі сі відділи ріжних національностей будуть разом творити вінніпегський локаль Робітничої Партії Канади. Представники сих відділів будуть творити езекутивний комітет локालю.

Мітінг в справі формального зорганізованя англійського відділу Робітничої Партії Канади відбув ся минулої неділі (1. січня) по полудні в приміщенню буюшого локालю Соціалістичної Партії Канади. На тим мітінгу був присутній організатор Робітничої Партії Канади з Торонта, тов. МекДоналд. Крім бующих членів Соціалістичної Партії Канади, які зїзвали з тою партією і рїшили прилучити ся до Робітничої Партії Канади, на тим мітінгу були також присутні і вислали ся в члені нової партії і інші робітники, що не належали перше до "Сол. Партії". Другий мітінг англійського відділу Робітничої Партії Канади, при участі організатора тов. МекДоналда, відбув ся минулоїго вітвірка (3. січня). На тим мітінгу знова вислали ся до відділу кільканацять нових членів. Оба мітінги виказали, що англійські робітники бажають масової революційної політичної партії і будуть її попірати.

В понеділок по полудні, дня 2. січня, відбув ся в Українським Робітничим Домі масовий мітінг, на котрим промовляли до англійськи тт. Бартоломей і МекДоналд і по українськи тов. Попович. Предіслателем мітінгу був тов. Пенер. (Про сей мітінг була вже згадка в минулїм числі нашої газети.) Зібрані робітники прийняли всіх трох бесідників дуже добре і вислухали їх промов з вдоволенням і ентузіазмом. Взагалі цілий мітінг випав надзвичайно успішно. Було видно, що робітники поволї одобрять те, що їм говорили бесідники, а тим самим і стоять за новою Робітничою Партією Канади.

Вечером того самого дня, себто в понеділок, відбув ся організаційний мітінг українських робітників, на яким сформовано український відділ Робітничої Партії Канади. На тим мітінгу вислали ся до відділу около 100 членів. На середу вечер скликано другий мітінг відділу, на яким, крім полагодження ряду

справ, вислали ся до відділу знова кільканацять нових членів. Як на початок, то свідомі українські робітники в Вінніпегу окупають велике заінтересованє до Робітничої Партії Канади і горнуть ся до неї цілою душею.

Є надія, що Робітничі Партія Канади завойє собі широкі маси канадського робітництва.

Створенє масової революційної робітничої партії — се перше завданє робітництва в його боротьбі за поваленє капіталізму і встановленє робітничого правління.

Се завданє робітництва Канади починає здійснювати.

3 ПЕРЕПИСКИ ПЕТЛЮРІВСЬКИХ ДИПЛОМАТІВ.
(Фейлетон.)

Ох, Крутіенку, Крутіенку! Це було-б тобі ні дня, ні покришки, скажу я тобі, як товаришови. І чому ти не забрав мене до Канади, коли я тебе провів. Ліпше мені там було-б мити тарелі в "приличнім готелі", або підтирати за новим "освободителем", чим тепер в Тарнові будувати власну державу.

Смієш ся? Думаєш, не втяв би я такої дипломатії? Не журись, навчить біда ворожити, коли...

Питаєш про Марокканку, а не запитавши, чи моя голова є еще на карку.

Чому ми ходили тепер на Україну робити повстання, знаючи, що з того нічого не вийде? Розумні ви там дуже зі своїми "освободителями"... А тут пан Писядускі вилів рент, монієр-Брїян загрозив скороченням франків...

А від трудів праведних не нажшеє палат каменних... Чому ходили?

Чому ти не запитавши, з чим вернули? Тьфу, пропади вони пропало, оті большевики... Але і селяни наші гарні, нема що й казати.

Придрукувати наші редактори та письменники турбують в один голос: "селяни виглядають Пікюрю як свого спасителя"; "селяни ждуть Варяга, царя, гетьмана, хоч папізці з надією короною..." Сводоличі спровокували.

Если селяни такі добрі, то чому самі ті розумні письменники та редактори не йдуть між них... Фіг з маком зїдять, що більше підурять.

Ліпше подумай: тільки з мого одного кабінету чотирох міністрів большевицький шлях трафив, одному селяни виліпили портфель розпоряди в своєму селі-високе становище... Він, думачоки, що селяни хотять його убити, кинув ся в річку, але вони витягли його з води, повсарили за нерозумний поступок і прибуцїали по селу... Покищо повисили на гілці... щоб висох, кажуть.

За Тютюнником і пуги пропала... Яків каже, що його вже коронують в Київї на українського царя, а з тайних урядових кругів з Варшави і Чехостови доносять, що він без штанів втік з України і тепер лежить "кшижем швед матков босков чехостовско".

Нехай лежить... нехай і не встане. Через него пропав цілий мій кабінет... Уяви тепер мое положенє... На що вже Марокканка, а й та з жалю та розпущи до "нашої справи" не видержала і повисла ся... якомусь безштанькому Мазурови на шю.

Тепер зовсім вже пропала "наша справа".

Я сам, діставши від селяни в Волинї з півкопи патріотичних буюк, наслідю прїнцентав ся до Тарнова... А тут еще проклятий Мазур до готелю... чи то пак до "народної республіки" не пускає. Насилу вприсив ся. Обїцяв йому за перетриманє мене через якийсь час, що підду до Галичини помагати союзникам концрїпціо переводити, або до Бригїдок комунїстів провокувати.

І підуть... Если тільки ти з своїми друзями з греко-національною не забереши мене до Канади, — то підуть.

Кажеш, що там вже і так їх є хоч за собаками кидай?... А як прибув до Вінніпегу якийсь доктор Алексїєв, то вони автомобілями за парадом-ведли його зі стації... Шей "інтерв'ю" помістили. В торабах в Чехословаччині, каже, тиф, зараза, жовїрї хорують, а вони, патріоти, доктори дезертирвали параду.

Чому, коли він доктор-патріот лише хорих і втікає до Канади? Про се ви його там не запитали, а чому я йшов на Україну — питаєте.

Коло мене нового нічого більше нема. Один за другим прибувають наші за Збруча: декотрі без рук, декотрі з поломаними ребрами... Прибувають з банди Гулого, з банди Гуленка, Тютюнника... З декотрих банд і згадки не лишилось.

Вчера прибув один з міністрів банди Тютюнника. Побитий, стогне, кацаєт ся. Питаю я його, як віднеси ся до них селяни на Україні, бо перед виступом він все покликав ся на патріотизм селян... На мій запит сплонує, виліпав ся по церковному і сказав: — Худоба, а не люди. Воювати навіть чесно не уміє... Потягне раз виліпав, то лишиць на спинї дві синї ковбаси.

Тьфу... При слові "ковбаси" мені аж слинка потекла... і в спинї закололо... смачні, прокляті.

Нинї зраня прибіг під Тарнів один з міністрів без голови... Ти не віриш? А як наші по чотирі рази на тиждень захоплювали Київ і пять разів на тиждень по 3.000 комунїстів вирїзували в Житомирї, то ти віриш? Отже знай, що і я не брешу.

Прибіг, кожу, під Тарнів без голови... Червоноарміїці відрубали голову... дець на Поділю. За відсутності голови трудно встановити, до якого міністерства належав: чи до Палієвського, чи до Гуленковського. Бродить, сарака, довкола Тарнова і не може трапити до У.Н.Р. А з нас нікотрий не годен встати, щоби привести його до республіки... А проклята мазурія тільки смієт ся.

Если умре, то похованє в У.Н.Р., як незнаного героя... Всі народи вже мають героїв, хто поре вже нам і, про свого подбати... А то хто еще подумає, що ми не розуміємо ся на державнім будівництві та на цивілізації.

Не гївай ся Крутіенку, що я тебе на початку листа трохи виліпав... патріотична, бачиш, привичка... Але й бо ти такі трохи свиноватий... Ох, коли-б ти знав, як смина свербить пісья вил...

Розвідай ся там в справі тарнів в "приличнім готелі"... Если-ж сам не зможеш, то попроси редактора "Укр. Голосу"... Він здаєт ся зацікавний з секонд-куком того готелю. Пригадай йому, що то для мене, Куркулєнка... Він знає... Стрїчави ся в Тарнові...

А если не власть ся дістати місця в "приличнім готелі", то напиши до Вашингтону, до Маррі Проць... Я вичитав в "Свободі" і в "Кан. Українцеві", що вона варить їсти президентови Гардінгові і догоджає всім делегатам на розоружній конференції...

Порекомендуй її мене. Скажи, що згоджу ся на всяку роботу... Задля нашої справи я готовий навіть за цілою конференцією виходити чистити.

А нашими патріотичними редакторами і письменниками — то бодай ними антипкі безплїятї на тамтїм світї смолу вилили.

Піддурили вони нас, чортове насїне, селянським патріотизмом на Україні... Ой... як корчить спину...

Твій Куркулєнко.

1. грудня відбуло ся урочище відкритє Бахмутського технікума.

В Донецькій губернії проводиться ся телефонічне сполученє між окремими комбїнованими підприємствами.

Закінчена коляія, що сполучує Юзовські і Макєєвські заводи.

"ДВА РОКИ МОРДУ"
(Е. І. Гумбєль, Берлін, 1921.)
(Зя нашого кореспондента.)

Ся брошура звісного пацифіста ілюструє найкраще брєхливість білої преси про жалобу крови большевиків. Зїсталиючи жертви, які впали підчас горужанської війни в Німеччині, автор, сам ідеолог буржуазної демократії, доказує цифрами, як страшним являєт ся в своїх наслідках терор буржуазії. В "демократичній" Америці, де робочий люд сам відчуває на власній шкїрі благодать "демократії", де Гомперс вихваляють пролетарїєтові демократію, як ідеал суспільного ладу, тому інтересно буде довідатись, як жорстоко повелїсь через 2 роки "борчі" за демократію, та як супроти них повелїсь робітники, що боролїсь о здобутє політичної влади.

Ось числа:

Аж до марта 1919 року, себто від поваленя монархії аж до обнятия військової влади Носким, згинуло невнно з рук білодворїдївцїв в Берліні 14 пролетарїв.

В марті 1919 р., по обнятию влади Носким, згинуло 49 пролетарїв в Берліні.

За часів раднської влади в Мїхенї, від лютого до цвітня 1919 р., згинуло всього 14 осіб.

В маю 1919 р., по занятю Мїхеню білими військами, забито 184 робітників.

В марті 1920 підчас пучу Каппа забито 62 робітників.

Разом забито 329 осіб, між тим білі забили 314 робітників, а комунїсти спричинили смерть 15 люді.

Числа самі за себе говорять; при чім комунїсти з тих 15 люді застрілили 10 як репресалїю, як каже Гумбєль, лише 4 самовільно, коли білі застрілили 73 самовільно, 30 підчас "утечі", 184 зазнали "смертельно-го випадку", а 6 замордовано, залічваючи у вязниці.

Коли 73 учасників каппівського пучу зовсім не укарано, то 193 прихильників раднської влади в Баварії засуджено на 518 літ вязниці. 775 офіцїрїв, прихильників Каппа зовсім не укарано, натомість білі по занятю Мїхеню застрілили 505 полонених.

З 314 мордів, доконаних білими, лише 5 укарано і то на 31 років і 3 місяці вязниці і одного на досмертну вязницю. Натомість 15 мордів, доконаних комунїстами, укарано 8 вироками смертї і 176 роками на 10 місяців вязниці.

Коментарї зашїли.

I. C.

КОЛЯДА.

(На пугу: "Бог предвїчний")

Молюх грізний зажурив ся, Що невольник нуджар: Селянин й пролетар Зї сну збудив ся.

Світло в темряві засяло І рабам негодї До свободи й волї Шлях показало.

Єдна їх з комунїстом. Гей, підводьтесь, раби, До рїшучої борби З капіталїзмом!

В рабів думка ся зродила, Щоб зробиць рабству кінець, Бо вже рветь ся терпєць І їх праці сила.

Третий союз їде горою. Гей, до зброї, раби, Хай дрозжать пани драби Перед пімстою!

"Третий союз деспотичний". Каже всяк ідіот, Соціял патріот, Брєхун безлічний!

Ишим шляхом ми не звернем. В нас одна мета шлях: Побить буржуїв на прах, Де лиш повернем!

Право рабам промовляє: — Глянь на богатства в світ! Се твоя праця піт. Забирай своє!

Честь й слава вам, герої борї, За вашу жертву труд, Що дали за бїдний люд, Ви житєтворці!

ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ СЕРЕДНОЇ ТА СХІДНОЇ ЄВРОПИ.

(Кореспонденція до "Укр. Роб. Вісти")

Вислід війни висунали перед буржуазією дуже важке питання; а саме питання не відбудови, або реконструкції старих форм, як помилково загально думают, а нової будови, значить буржуазія має виступати і творити нові, досі невідомі форми. Історія людськості не знає ані застою ані реакції. Вона змагає все вперед. Тому то таке послідовно буржуазія антантських країн має завдане заступити військову побуду економічно-політичну.

До сього її потрібно здобути "право" розпоряджати засобами продукції в середній і східній Європі, переняти його з рук побитої нею буржуазії австрійської, німецької, турецької і т. д. та і буржуазії цих країн, що при їх допомозі побудує, себто Польщі, Чехії, Румунії і т. п. Настільки сего буде відтак перехід державної влади тих країн під управу і контролю буржуазії антанти і систематичне знищення національної самостійності і єдності цих країн. Лише тому, що тут діло йде про краї, що тісно зв'язані з капіталістичним світовим господарством, лише тому неможливе осягненнє цієї шляхом розділу між згаданими державами.

І тому буржуазія змушена вибрати інший шлях. Вона закуповує через своїх агентів великі частини приватної влади. Заступлене національного капіталу чужим, перехід засобів продукції з рук домашнього в руки чужого капіталу усувають національну єдність і самостійність господарства згаданих країн і їх державної влади. Вони самі деретворюють в сфері міжнародного капіталу і як кождий тогочасний зв'язаний з світовим капіталізмом. Таким чином ці держави переходять в приватну власність міжнародної буржуазії, яка розділила їх між поодинокими державами, побідною антанти. Кождий з тих держав забезпечена участь в праві розпоряджатись тим приватним майном. Коротко кажучи "сфери впливу" поодиноких антантських держав точно установлені.

Отже "заступлене" домашнього чужим капіталом доводить власне до економічного і політичного інтернаціоналізація цих країн. Одним словом, ті краї стають колоніями міжнародного капіталу.

З того ж стану виражає належить розглядати події на світовій біржі. Упадок валют згаданих країн, головною німецької марки, спричинений зобов'язанням німецького уряду заплатити антантській буржуазії титари, наложени Версальським миром на Німеччину, американським доларом. Тому велике запроптербоване американського долара, тому і його висока ціна. І тимі власне сумами антантська буржуазія закуповує засоби продукції (тепер головною в Німеччині, бо Австрія, Польща і другі краї вже цілком випродані) і то цілком систематично одну фабрику за другою. І тому і антантська буржуазія заінтересована в теперішній упадку марки, бо чим марка дешевша, тим дешевші для неї засоби продукції в Німеччині, тим висші (в німецькій валюті) курси на біржі.

І німецька буржуазія заінтересована в уподку марки. Бо се уможливує її дешевшу продукцію для експорту. З другої знова сторони вона се відчуває при закупі сировини за кордоном, котрі для неї дуже дорогі. Тому то теж з упадком марки користають головною ті промислові галузі, що не спромагають ся на закуп сировини за кордоном, а бо тоті концерни, котрі можуть самі за кордоном виробити сировину і відтак їх в Німеччині переробляти і знова продавати як готові фабрикації за кордоном. Тим отже вияснюється жадаба-загравничної буржуазії і деяких німецьких підприємств (Стіннес) закупити всі підприємства в середній і східній Європі, через те та-

кож високі курси цінних паперів.

Німецька буржуазія пізнала, що програвши війну, її нема що думати про нову стабілізацію своєї самостійної, національної, господарської і державної єдності. Тому вона змагає ся до забезпечення свого існування шляхом тієї сплучасти в міжнароднім капіталізмі. Вона навязує зносини з поодинокими великими капіталістичними світовими державами — Стіннес, Ратенау — або переносить свої передвоенні імперіалістичні змагання з заходу на схід.

На се вказують не лише попередні конференції визначних німецьких політиків з загравничними урядами і переговорами між німецькими і закордонними капіталістами, на се вказує теж і Відбальська угода, яку заклочив французський капітал при допомозі амстердамських угодів.

Найліпшою ілюстрацією є послідна подорож Стіннеса до Лондону та в зв'язку з тим жадання великого промислу в Німеччині з нагоди т. зв. кредитної акції для німецької держави від той послідної вимушеної "віддержавлене" німецьких залізниць і їх передачі в руки приватного капіталу. Хотів німецькі залізничні сильно потерпіли від війни та по війні виказують дефіцит понад 12 мільярдів паперових марок, то вони всеж такі представляють велику цінність. Оті залізничні, як і залізничні східної і середньої Європи, які задала свого лихого стану попали в руки чужих капіталістів, є передумовою для повного опанування середньої і східної Європи приватним капіталом.

Англійський паціфіст Кентворт зясував недавно роллю Німеччини в маючій повстаті європейським тротрі. Робітничтво Німеччини продукувало товари, виготовлені з сировини доставлених Англією, котра теж продаватиме готові продукти, вироблені німецькими робітниками. Іншими словами німецький робітник працюватиме для англійської буржуазії.

Ми єще мусимо звернути увагу на тенденцію німецького капіталу захопити в свої руки Радянські держави і в Україні. Се економічні події змінюють основну господарську роллю Німеччини та в дальшій лінії і характер і круг діляна німецького державного апарату. З сих причин і німецьке правительство не представляє більше національно-самостійної буржуазії а є лише средством об'єднання міжнародної буржуазії, яка заінтересована і в внутрішніх відносинах Німеччини. Кождочасний німецький уряд є лише ексектором волі антантської буржуазії, що хоче як найбільше крові видобути з німецького робітництва. Коротко кажучи, Німеччина стала колонією антанти.

Для нас тепер теж ясно, чому німецька буржуазія при курсі своєї "батьківщини" старає ся вратувати для себе як найбільше цінностей. До того вона йде шляхом ослаблення державної влади. В тій цілі вона витягає руки по залізничі. Не мугучи сплинути інтернаціоналізації своєї "вітчини", вона забезпечує собі можливість експлуатації німецького робітництва. Так теж постуває буржуазія-других середно і східно-європейських країн.

З тою концентрацією капіталу йде в парі повне зубожіння працюючих верств. Нечувано доси доріжжя унеможливує робітникам найпримітивніше життя. В самій Німеччині ціни життєвих засобів подорожжя від вибуху війни в дваціттеро, а в Австрії за той сам час 800 разів. Кононктур для буржуазії означає погіршене для робітництва, бо підвишка заробітної платні не відповідає висоті зростаючої доріжжя. Тому і робітничтво фізично дальше підупадає. Тепершні страйки не мають характеру війни, себто поліпшення життєвих умовин робітництва; вони

УКРАЇНА І ПОЛЬЩА

Розмова з тов. Х. Раковським.

(Докінчене.)

Як реагує польський уряд на наші нот.

Ви запитуєте мене, як реагує польський уряд на наші нот. Се ви побачите з самих нот. Система польського уряду підчас переговорів з нами така сама, якою була і раніше — узагальнене заперечення фактів, про які ми повідомляємо його зі всіма подробицями. Польський уряд запевняє й досі, що на території Польщі немає ніякого "українського уряду", що він не існує вже з цвітня, що немає на території Польщі ніякого штабу Тютюника, що як щось є на Україні банди — се місцеві повстання в зв'язку зі збором продоплатку.

Польський уряд заперечує певність наших повідомлень. Польський уряд зазначає, що він не може вважати переконувачними свідчення членів центрального повстанського комітету і свідчення генерала Галкини відносно той великої організації, яка існує в Польщі при польському генеральному штабі для переконання банд на Україні. Але оскільки неувважно польський уряд неувважно заперечує — доводить випадок з генералом Галкиною. Його свідчення мали надзвичайно важливе значення. Польський уряд повідомив нас, що нас привів до помилки якийсь авантюрист, що називає себе Галкиним, бо справжній генерал Галкин, бувший український військовий міністер, перебуває зараз в Варшаві. Іншими словами, навівний український уряд дозволяє якомусь авантюристу одурити себе, давши йому фальшиве ім'я і фальшиві факти.

Але, як кажуть, польський уряд понав не в брову, а просто в око. Суть в тому, що є два Галкини або навіть три, і всі три — генштабісти. Нас цікавить покищо питання про двох Галкинів. Один — Олександр Семенович Галкин — який зараз перебуває в Варшаві і стоїть на чолі української евакуаційної комісії і якого польський уряд підкує нам, аби довести, що ми помилувались. Та ми повідомили польський уряд, що є ще інший Галкин, помічник Тютюника, також генштабіст, на ім'я і по батькові його — Борис Сидорович і отсей генерал Галкин — у нас. Се дуже цікавий збіг. Саме тоді, коли польський уряд у своїй ноті заперечував існування сього другого Галкинина, орган петлюрівців "Українська Трибуна" в числі з 4 листопада на першій сторони друкує товстим друком у жалібній формі таку оповістку: "Центральний комітет Української Народової Республіканської партії з глибоким сумом повідомає громадян про геройську смерть в боротьбі за незалежність України члена партії генерала-хорунжого Галкинина".

Так, польський уряд втрапив не в брову, а в саме око. Коли він заперечує існування Галкинина, петлюрівські колеи плачуть над загинецією Галкинина на території України. Але в останній ми можемо заспокоїти повідомленням, що Галкинина не забуто, що зараз він у наших руках, що він подав уже цікаві свідчення, дуже неприємні для деякого і безперечно подаліше ще багато таких же свідчень.

Ми ставлять ся до наших матеріялів — про се доводять і друге повідомлення польського уряду. Між членами повстанського комітету був Галичанин Миронів, який подав цікаві відомости про звязок Тютюника з другим відділом польської армії, а також про зв'язки з іншими відділами армії і України проти інтересів і всупереч бажанню так польських як українських робітників і селян.

Ми не відступимо від того спокую і стриманості, що їх повинна виявляти пролетарська влада, яка здає собі справу щодо відповідальности покладеної на неї трудящими масами.

Вживаючи всі відповідні заходи для швидкої ліквідації банд, для їхнього цілковитого знищення, будемо постійно повідомляти про всі факти польський уряд, викрипати всі події його органів і апелювати до польського народу, щоби він приборкав ту військову партію, що прагне поновити боротьбу театром війни Польщі і України проти інтересів і всупереч бажанню так польських як українських робітників і селян.

Ми не відступимо від того спокую і стриманості, що їх повинна виявляти пролетарська влада, яка здає собі справу щодо відповідальности покладеної на неї трудящими масами.

ту підпольну роботу, яку провадить Тютюник в Галичині проти самого польського уряду. Сі свідчення, подані сполученої судовій владі за підписом замих показувачів є для нас безпечними. Але польський уряд бажає зганьбити їх бичним шляхом. Він заявляє, що в нашому повідомленні є протиріччя між антипольськими вчинками Тютюника а його спілкою з польським урядом. Звичайно, не є справою українського уряду пояснити протиріччя у вчинках Тютюника. Я гадаю, що й польський уряд ледким напруженням думки і при більш уважкому збиранню фактів міг би легко розв'язати ці протиріччя.

На Україні всім відомо, як Тютюник і Петлюра зясували свій союз в минулому році в Польщі: "Треба насамперед за допомогою Польщі скинути Радянську владу на Україні, а коли буде утворена Українська Народна Республіка, тоді зможемо увільнити і Галичину".

Вже три роки, як політика петлюрівщини хитається між ними суперечностями. При кінці 1918 р. вів Петлюра з нами переговори в справі спільного виступу проти Французів і Греків а одночасно переговорив в Одесі через Грекова та Остапенку щодо спільних виступів з генералом Давськем проти большевиків. При кінці 1919 р. пробував Петлюра переговорювати з нами щодо спільних виступів проти Денікіна і здибав ся з Денікіном на ст. Смілій для спільних виступів проти большевиків.

Я не думаю, що такі суперечности виявляють ся для сполученої польської дипломатії дивиними. Я мушу сказати, що у мене в руках є цікава перписка, що відноситься до кінця жовтня, між петлюрівськими отаманами, які перебувають у Варшаві: Сушкою і Ромашом а Коновальцем; до якого у Львові (але треба додати: переходять ся в підполлі від влади). В цьому є так само суперечности. Але розв'язкою сих суперечностей хай турбується ся польська влада.

Польський уряд твердить категорично, що уряд т. зв. Української Народної Республіки не існує вже в Польщі від цвітня, а я маю величезну перлиску так Петлюри як і "міністерства закордонних справ Української Народної Республіки", що відноситься до вересня сього року, яка виходила з Тарнова.

Повторюю, що в мене є оригінали. В перелиці "українського міністерства закордонних справ" фігурує підпис дуже добре мені знайомого О. Ейгельмана; а тому, що якраз у мене зберігли ся згадані листи Ейгельмана з 1919 р., можу я завжди довести абсолютну автентичність сих підписів. Се я і предложив панови Пулавському. Таким чином ошукає один другого безкорисно.

Ви запитуєте мене про перспективи. Я можу сказати одне, що ми не дамо ся на провацію. Ми не допустимо, щоб польський генеральний штаб підготував війну проти України та щоби відповідальність за сю війну пала на українських робітників і селян.

Вживаючи всі відповідні заходи для швидкої ліквідації банд, для їхнього цілковитого знищення, будемо постійно повідомляти про всі факти польський уряд, викрипати всі події його органів і апелювати до польського народу, щоби він приборкав ту військову партію, що прагне поновити боротьбу театром війни Польщі і України проти інтересів і всупереч бажанню так польських як українських робітників і селян.

Ми не відступимо від того спокую і стриманості, що їх повинна виявляти пролетарська влада, яка здає собі справу щодо відповідальности покладеної на неї трудящими масами.

Берлін-Дазем, 4 грудня 1921.
Іван Сокира.

ДОТЕПНИЙ ЗЛОДІЙ.

Знову ноті й ноті. Цілий дощ нот. Коли до чотирох польських нот, надрукованих у нас сьогодні, додати ще три їхні же ноті тт. Караханови і Чічерінови, що не астигаємо вмістити, то буде цілісна музична гама. Лихо тільки, що в отій гамі жадної гармонії немає.

Колись польський уряд обвинувачував нашу дипломатію в тому, що вона користується з фальшованих документів, котрі їм спродав якийсь шахрай. Коли-б сьгоднішні ноті не було нам доставлено з офіційного жерела, ми-б дуже серйозно мусіли-б поміркувати, чи не є й вони дотепним вигадкою афериста, оскільки не відповідають ці ноті по своїй змісті дипломатичній гідності і державній доцільности. Але ми вже звикли до того, що польський уряд грає роллю опередкового персонажа при веселій трупі, що знаходить ся під орудою париської біржі. Звідсь і дизгармоничність польських нот (адже оперетка — музика другого сорту) і якийсь хлопчачий тон аргументів. Як завжди, ясновельможні артисти намагаються ся звести все на жарт.

А справа була дуже серйозна. Не вперше вже бандити Петлюри і Тютюника скористали ся ласкавою допомогою польської військової влади. При ліквідації подій 25—28 жовтня документально встановлено, що останній напад банд був зроблений при найблизшому сприянні польського уряду. Бандити були привезені на кордон через польську територію в польських ешелонах, до них був відправлений польський військовий фешал. Бандити принесли з собою зброю, котру не могли нігде ніше дістати, як тільки від військової влади Польщі. Самий напад банд готував ся дуже давно, бо ще перед двома тижнями румунська і польська преса сповістила про акцію отамана Тютюника, посилавшись на певности на радянську пресу (котра нічого подібного не писала), а коли Тютюник дійсно виступив, то замість інформацій про події було повторено буквально те-ж саме.

І от коли радянський уряд звернувся до Польщі з прохестом з приводе нового нападу банд петлюрівців на українську територію, польська дипломатія не знаходить нічого дотепнішого, як виставити корбівнувачення. Крім нещасного сакраментального закордату, від якого, як від печі, мусить обовязково танцювати П. Скірмунт, польський уряд обвинувачує Радянську владу попросту в... бандитизмі. Большевиків, мовляв, розвели бандитизм, який "існує від початку комуністичного правління і який збільшується ся в осени через збір продоплатку". Отже бандам тісно стало на Україні і вони переходять на польську територію, чим, звичайно, роблять небезпечку для Речі Посполітой. На сі банди польська влада організує об-

лави, але вони тікають назад через фронт (т. Скірмунт забув, що сей фронт після Рижського мира зветь ся кордоном), через що можуть виникати малескі прикордонні інциденти... У всьому треба визнати винним большевицький уряд, який, мовляв, виховує бандитизм виключно для Польщі.

Таким дотепним жартом відповідає п. Скірмунт на наші обвинувачення. Утверде не своїх міркувань розповідає казочку для дітей молодшого віку, як якісь червоноармійські просили в кордонної польської варті дозволу перейти на польську територію в разі нападу зі сторони банд. П. Скірмунт не хоче припустити, що перешовші кордон банди могли обійти нашу частину, так що їй довелося би вступати на польську територію чи пробиватись через лави Тютюника, а захоплюється за сей анекдот, як за доказ, що банда Тютюника просувався з глибини України. А звідки-ж там, на Україні взяв ся Тютюник, коли польська влада його кудись вислала?

Чи варт говорити про дитяче белькотане щодо бандита Шеспеля, якого Скірмунт чогось зве агентом радянської влади, на котру й покладає всю відповідальність за "роботу" Шеспеля, найблизшого співробітника Петлюри. Всі сі докази, скільки-б їх не наводив п. Скірмунт, не можуть нікого переконати. Ми знаємо, для кого і для чого вони пишуть ся. Позиція пана Скірмунта тут нагадує того дотепного злодія, який біг попереду корби, що довела його, та кричав: "Держи во-ора!"

По формулі "держи во-ора" будуть ся всі дипломатичні зносини польського уряду. На кожде наше обвинувачення — мільони контробвинувачень. І разом з тим на кордоні — чипо дотепному виразу п. Скірмунта "на фронті" — продовжується авантюристична політика бандитизму, постачання банд тощо. Се двохвидність політики відмічена навіть і польською пресою, більшість якої з приводе останнього обміну нотами в один голос каже: "Наша політика мусить бути рішучою, але дійсно мирною".

В історії наших взаємин з Польщею не було ще більше ганебного виступу з боку польської дипломатії. Се свідчить про те, що наші обвинувачення є справедливими, що польських авантюриків приперто до стіни, і що їм дійсно нема чого сказати, коли замість серйозної відповіді вони пускають в хід жарти досить поганенького тону.

Та треба нагадати польським дипломатам, що отой злодій з анекдоту кілька разів утікав, але зрештою спіймався. Дотепні вигадки є дотепними лише в перший раз.

І коли Польщі дійсно потрібний кордон, а не фронт, то треба більш серйозної уваги в взаєминах. Жартам зараз не місце.

(Харківські "Вісти".)

НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ

Торговельні представництва за границею.

Для Латвії затверджує ся Торговельне Представництво У.С.Р.Р. Торговельним представником назначено тов. Бруна, заступником його тов. Сьомушкіна. В недовзі до Латвії посилають ся поїзди з експертним крамом.

В Царгороді засновує ся Уповноважене Торговельне Представництво У.С.Р.Р. для Близького Сходу. Головою представництва є тов. Ксандров.

Для переведення торговельних операцій по реалізованню експортного плану У.С.Р.Р. до Праги делегуєть ся тов. Штум.

Для зясування справи відносно можливости торговельних зносин з Закавказькими Республіками до Батума виїжджає представництво Уповнаркомзовнішторгу.

Комісія використаня дрібної саміновуглевої, промисловости енергійно поширює свою діяльність. У вересні місяці в розпорядженню комісії було 141 копальня зі здобичю 1,620,000 пудів вугля, в жовтні 190 копальня зі здобичю 7 міль пудів. В листопаді передало ся здобути в дрібних копальнях Донбасу 8½ міль пуд. Колегія Наркомосвіти визнала за необхідне утворення Української Академії Наук. Особлива комісія в спішному порядку обміркує проект положення про Академію.

До штабу одного з перебуваючих в Києві полків з'явив ся з показаням отаман Пироженко і привів з собою частину своєї банди.

Постанови Раднаркома.

Згідно з постановою Раднаркома від чужинців на Україну можливий лише з осо-

бливого дозволу українських дипломатичних представників за кордоном. Від одержання сього дозволу не звільняють ся й особи, що законно перебули на території котроїсь иншої радянської републіки і звідтіль бажають прийти на Україну.

З постанови Раднаркома каси Уповноваженого Наркомфіна при закондонних представництвах Наркомзовнішторгу приймають гроші для пересялки на Україну поштою і телеграфом. Перекази приймаєть ся на необмежену суму від приватних осіб і громадських організацій. Оплата закондонних переказів на Україні робить ся готівкою разом на всю суму переказу радянськими грошевими знаками по періодичним курсам, встановленим Уповнаркомфіна.

Для переведення в жите договору про репатріацію городжан, уложеного між урядом У.С.Р.Р. і урядом Великого Національного Зібрання Турції, в Харків прибула турецька репатріаційна місія.

Ухваля Вукопспілки.

Сесія Ради Вукопспілки в справах зовнішньої торгівлі ухваляла таку постанову: "Вукопспілка переводить заготовку сировини на експорт на свій рахунок; сировини всіх кооперативних організацій Вукопспілка реалізує за кордоном самостійно в згоді з відповідними закондонними вступами Вукопспілки на тамтешніх торгах і біржах, ріжні умови по ріжному роду закондонним операціям провадить ся нею по згоді з Зовнішторгом."

З метою поліпшення зносин з зовнішніми торгами об'єднують ся усі ресурси як сировини так і грошеві Уповнаркомом Зовнішторга і Вукопспілки, при чім вони зберігають свою внутрішню самостійність".

Донецька Губеконнарда, маючи великі запаси вугля в копальнях, порушила перед Українською Економічною Народою питання про дозвіл вивозити вуголь за кордон для обміну на хліб.

Заготовлений в Одесі лісоекспортний фонд буде експортуватись головним чином в Англію та Італію.

Перша партія висилаєть ся в середині лютого 1922 року.

На протязі майбутнього року переобдаєть ся більшість вивіз до розмірів довоєнного часу.

Голод в Одеському повіті не менший Надвожжя. Помічаєть ся масовий відход з сіл, саможобства цілх родни на ґрунті голоду і поголовний падіж скотини. Губеконнарда видала Райсоузу позичку в 600 мільонів рублів для купівлі харчів голодуючим.

Резолюція Харківського Губерніального Зізд Рад.

По докладу голови Харківського Губсоюзу кооперативних тов. Целяріуса, М. Губерніальний Зізд Рад ухвалив таку резолюцію:

- 1) Вжити заходів до тісного зв'язку на місцях кооперативних організацій з радянськими органами і професійними спілками.
- 2) Вважати за необхідне робити для них всебічну допомогу в напрямку правдивого виконання ними завдань.
- 3) Вживати на кооперацию в напрямку правдивого виконання нею завдань.
- 4) Розвинути широку політичну і освітню працю по притягненню селянства до кооперативних організацій.
- 5) Притягти профсоюзи і союзи молоді до підготовки для кооперативних робітників.
- 6) Широко розвинути сільсько-господарську кооперацию.

ЗАМІТКИ НА ЧАСІ.

(Наказане.)

Українські чорносотенці, що збирали фонди на У.Ч.Х. з тяжкою бідою спромogli ся видати звіт. Видали й поради-ли си розсілати до кого мож, в тій цілі, щоби знов дешо зібрати. Сей раз хотять не міліон але 54 тисячі доларів. На міліоні пожекли ся, а хто раз на горічім попече ся то опісля і на зиме дуче.

Ми не визнаємо робітників, щоби не давали на таку "благородну" ціль, бо робітники й так нічого вже не дадуть панам погрощимкам від ріжних чорносотенних шмат, що поховали ся за не скомпромітованих ше людей й знов видали апел за фондами, але звертаемо увагу тих людей, що колись давали на Червоный Хрест, на факт, що в сім патріотичнім звіті нема нігде записано, що в краю отримали гроші селяни або селянські комітети.

Зібрані гроші патріоти переважно висилають на руки Стоцького в Празі або йому подібних. А Стоцький се найбільший консерватист реакціонер, який боїть ся соціалізму як чорт ладану. Маємо підставу думати, що зібрані від українських емігрантів-робітників в Канаді долари, сей контрреволюціонер — розділив поміж йому подібних провідників в Празі й Відні, які тільки й роблять, що беззастаново гавкають на Радянську владу і час від часу роблять повстання у відецьких кавярнях!

Не можна відказати ся від помочі потребуючим, але посылати її впрот там, де її треба. Контрреволюційна голота у Вінніпегу, Празі й Відні може собі на прожиток заробити.

До нині я був свято переконаний, що на світі прокопи вже перестали існувати але взвятий, принагідно, до рук одну презбиртську газетку, я переконав ся, що п. побожний отець редактор сей газетки, З. Бичинський, каже в своїм, увазі гіднім, "Едіторіал" про нинішній стан річий дослівно так: "Так, справді, настали тепер дуже трудні часи. Але таке саме було вже перед тим дуже багато разів. Але — проміне ніч і настане новий і світлий день" — кінчить свій "едіторіал" малограмотний редактор.

Ну! Що, як що, але забавка в пророка, такі пожалувания гідна. Бідна та презбиртєрі!

В тім-же самім числі пише звісний авантюрист Крат, що йому "явилось в ночі, видіне". Що, не вірите? Ей богу, правда! В 59 ч. сей газетки під заголовком "Вони вже кличуть", пише ся докладно так: "Явившись у ночі видіне Павлови: стояв один чоловік Македонський, багаючий його і говорив: прийшовши в Македонію і поможи нам".

Ну, й не буде ще з Крата комедіант на старі літа! А може він справді не агітал, а боже на світі всяко буває... Сторож.

ПРИВАТНА ВЛАСНІСТЬ.

(Соціальна казка.)

Мешканець Марса зайшов одного разу до прекрасного великого краю нашої землі. Маєстатичні ріки наводнили землю і де глянуло око, всюди бачила людина з Марса багатий урожай. Він пішов своїм шляхом весело співаючи. Нароз стрівши він мешканця Землі, якого вираз лиця свідчив про велику журбу.

— Добрий день! — крикнув мешканець Марса.
— Добрий день!
— Що се вам бракує?
— Я голодний!
— Чому не їсте?
— Не маю грошей.
— Працюйте, то будете мати!
— Не можу найти праці!
— То працюйте на ріці; сійте збіжжя, садіть бараболю та інші рослини.
— Власник землі не хоче дати мені в наєм.
— Що?

Власник не дає землі.

— А хтож сей власник землі річі?
— Сей, до кого належить земля.
— А чи він не сотворив землі на те, щоби всі його діти мали пожиток і поживу?
— Я чув, що про се балакають, але тільки словами.
— Як се діється ся, що тільки деяка людина називає себе власником землі?
— Закон дає йому право.
— А хто дає закони?
— Ми.
— Хтож се є "ми"?
— Ми... виборці, горожани.
— І ви самостійний народ, ви видаєте закони, в силу яких великий урожайний край видаєте одиницям в посідані, які описі не дозволяють вам на описі рілі заробити за хліб? А ви самі балакаєте опися без праці, змирате а голоду? Чи се можливе?
— Так воно є.
— Ну, як що з вас такі дурні, які волять умерти з голоду, замість весь хліб лад вчинити таким, як на Марсі, то терпите слухно.
— Як я се маю розуміти?
— Так — сказав мешканець Марса — я бачив багато світів, але тільки на землі я зустрів таких дурнів, що дозволяють деяким людям мати за багато землі, а другим гинути з голоду і не мати землі ні шматка.

РІЖНІ ВІСТІ

В обороні політичних в'язнів у Львові.

Як довідуємо ся, голодні політичних в'язнів, приміщенні у Бригідках, покінчила ся в неділю, дня 4. грудня. Трешня влада дозволила подати їм харчі з поза тюремних мурів, книжки, газети, а також їм дозволили проехати і купелі. Що положене арештованим справді тяжко, пише і львівський "Dziennik Ludowy".

"З поліційних арештів привул. Казимірівській доходять вісті, що арештовані в звязку з останню конференцією комуністів є в львівський спосіб біті. Над одним з арештованих знаушли ся в сей спосіб, що вибили йому два зуби".

На вістку про ті знущання поліційних органів, конференція львівських професіональних союзів винесла таку резолюцію:

"Конференція класових професіональних союзів підносить як найенергіційший протест проти знущань і катовань поліційних в'язнів і домагається негайного знесення обмежень у доставляванню поліційним в'язням харчової помочі". ("Вперед").

Відносини в Бригідках.

Хоч голодівка скінчила ся, положене поліційних в'язнів далі невиносиме. Харчі не то, що не поліційши ся, навпаки стади гірші. Шо правда пайок хліба збільшено, але щоденним харчем залишено далі неможливу до їди зупу з хробами. Мимо обіцянки, ніяких часосний не допускають. Говорять, що всі часосний дежать у центрі у слідчого суді, але коли він віддасть арештованим, ніхто не знає.

Між арештованими велика скаркасть хорих. Та ними ніхто не журить ся. Коли зваяжить ся, що арештовані не одержують ніякої помочі від рідні, а в додатку навіть стрічки не можуть прочитати про те, що діється ся в світі, то ясным стане для кожного їхнє важке положене.

Добримильщина.

В добримильському повіті переведено ряд ревізій у всіх українських товариствах і у визначних осіб.

В м. Коростенку закрило старство читальню "Просвіти" під закликом, що там відбували ся тайні збори.

Відновітьте передплату на "Українські Робітничі Вісті".

Загальний страйк в острівсько-каринському басейні в Чехословаччині.

В острівсько-каринському басейні вибух дня 5. грудня загальний страйк вуглекопів. Страйкує 40.000 вуглекопів. Союз урядників і функцінарів, що працюють у гірничому промислі висказав страйкуючим симпатію і заявив, що підеш до нього солідарно.

Квапінські засудженні на три роки в'язниці.

Процес Квапінського закінчив ся засудом на 3 роки в'язниці. В акті обжаловання закине йому, що він викликав страйки в місяці жовтні с. р.

Соціалістичний театр в Празі.

Провсвітньо-культурне тов. "Socialisticka Seena" порішуло вбудувати свій театр. Міська рада відступила даром площу біля Глявкового мосту.

НАДІСЛАНЕ

РОЗКОЛ ВЕНКУЕРСЬКОГО ЛЮКАЛЮ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ПАРТІИ КАНАДИ.

Венкуер, Б. К.
Домініканські вибори заворушили членів соціалістичного люкалю в Венкуері. Та не тільки членами, але і провідниками, заставили їх заговорити та заявити своє становище. Відношеня до III Інтернаціоналу і вони заявили. Для 12 грудня вечером відбули ся і підняли напереді питання про становище венкуерського люкалю до III Інтернаціоналу. Тут то і показав ся "революційність" таких лідерів С.П.К., як Прічард, Гаррінгтон і інші. Вони отвергли звязки з ворогами III Інтернаціоналу. Вони старали ся всіма силами вплинути також на інших членів. За III Інтернаціоналом висказав ся з головним провідником С.П.К. Дж. Квіана, який кандидував в Венкуері до домініканського парламенту, як комуніст. Результат голосування — 24 за III Інтернаціоналом, 37 проти а 20 стримали від голосування.

Таке стало ся з венкуерським люкалем С.П.К. Показав ся, що ті "сваві" беснїчники з С.П.К. не є тим, за яких вони себе видали. Робітники вже давно їм не довіряли, бо не діялись на їх роботу довгими роками, венкуерські в'язні числять всего 70 членів. Але тепер вони якраз показали себе "попів" в Празі і в Європі на них не вплинули і вони є той думку, що III Інтернаціонал добрий лише в Росії, але не в Канаді. В Канаді має бути свій Інтернаціонал, до якого мали б доступ і різні бізнесмени, бо се демократична країна. Тут можна все заобути баламатами.

Та чи так думають робітники? Не мали много віська лідери С.П.К. в своїх руках до тепер, а з розколом втратили й те, що мали. І Ю. Сумніє, але правдиве.

СУМНІЄ, АЛЕ ПРАВДИВЕ.

Суабурі, Онт.
В містечку Суабурі ясне споре ціло українських і російських робітників. Поки майни були в русї, то всі ті робітники працювали в майнах. Всі робітники працювали в майнах, доки не прийшли до Канади. Тепер майна вже всі майни не працюють. Робітники ходять без роботи. Мнogi з робітників нахвалює ся в критичнім положенні. Але є много і таких, які не дуже то відважують кризу і кожного дня можна бачити на вулиці пнів, які заточуючись веде один другого по піл боків. Хоронітьте пораду підбирати їх везуть в поліцію, а там суд і в'язниці. Доля їх кари, а суди котрий не має вже грошей на випкуп себе, то такого відсаляють на приватствєнну фарму, де він мується від жару виробляють провону. Особливо відзначають ся тут дві панки, бізнесмени, які довають не всі домих робітників на вулицю: коли треба бути російським патріотами, то вони ставлять ним, коли треба бути українськими — вони ставлять ним. Від того, а коли треба вжити слова "товариші", то вони з охотою, аби тільки спіймать свою жертву. Поза "австрійським" і "спиритом" торгують "музиційном", а також спеціалісти від покру. Осє маленькій слухай, який характеризує тактику цих панків.

Одного разу мені прийшло ся бути сідлом, як один робітник скаржів ся перед другим на сих панків. Зайшов я, каже, до них купити тютюну, як назав вони почали мене ні з того ні з цього частувати торіюкою. Відтак пішли в рух карти, а панки я опинив ся на вулиці без цента в кишені, позбувшись \$140.00. І той робітник почав просити у свого товарища \$5.00, бо каже, вже два дні нічого не ї. Дав, каже, хоч на офісника, щоби я міг записати ся до ліса, а коли зароблю, то з поляюкою тобі віддам. Але той, в котрого він просив, відповів: "ти не ралив ся мене до ді, коли ти йшов грати в карти, а тоді я тобі був би дав добру пораду, а тепер, я тобі нічого не пораду". І з тим шайшов голодний, програвши ся в карти робітник. Таких випадків тут много. Неник собі, живуть досить говно і дальше довають на свою вулицю темних, "шуканючих шастр" робітників.

Я знаю, що для таких подій не варто забирати місця в робітничій читальні, але я пишу тому, що може прочитати се, дехто буде остерігати ся тих панків, або дехто з робітників перестере оди другого. Імен їх не подаю, бо вони добре і так знає в Суабурі. Від себе я радий би сідломим робітникам в Суабурі скласти масове віче і отверго напхнути віду роботу цих панків і звернути на них увагу місних робітників. Я вірю, що се перестере-го-много, які палують жертвою їхньої крutarської хитрости. Робітник.

Саскатуна, Саск.

Товаришу Редакторі!
Посилаю Вам \$2.00 щомісячної передплати і разом визнаю всіх українських робітників в Канаді і Америці поспішаючи з передплатою своїй робітничій часосній "Укр. Роб. Вісти". Товариші робітничі! Читайте і понарадіте!

Товаришу Редакторі!
Посилаю Вам \$2.00 щомісячної передплати і разом визнаю всіх українських робітників в Канаді і Америці поспішаючи з передплатою своїй робітничій часосній "Укр. Роб. Вісти". Товариші робітничі! Читайте і понарадіте!

Товаришу Редакторі!
Посилаю Вам \$2.00 щомісячної передплати і разом визнаю всіх українських робітників в Канаді і Америці поспішаючи з передплатою своїй робітничій часосній "Укр. Роб. Вісти". Товариші робітничі! Читайте і понарадіте!

Товаришу Редакторі!
Посилаю Вам \$2.00 щомісячної передплати і разом визнаю всіх українських робітників в Канаді і Америці поспішаючи з передплатою своїй робітничій часосній "Укр. Роб. Вісти". Товариші робітничі! Читайте і понарадіте!

Міроп, Алта.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$5.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Повідомлене з Форт Вільям, Онт.

Отримавши повідомленя членів і членкинь Тов-а "Просвіти" в Форт Вільям, що загальні річні збори Тов-а відбудуть ся в неділю, 15. січня 1922 р. о год. 2-ій по полудні в Домі Тов-а під ч. 723 Мекінтош ул.

Просимо всіх членів і членкинь прийти на збори, де почуєте справозданя за цілий рік. Хто із членів не зможе прийти то хай передасть своє повномочіє кому із членів Товариства.

За Заряд Товариства, Я. Дребіт, секретар.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.

Дорогі Товариші!
Посилаю Вам \$2.00 на щомісячної передплату на щомісячної передплату. На щомісячної передплату.